

K. M. Klausen: Da det ikke har været muligt her i Salen at faa de Oplysninger, som maa anses for nødvendige for Behandlingen af denne Sag, og da det heller ikke har været muligt at faa Sagen henvist til et Udvalg, hvor disse Oplysninger kunde være givne under en mere fortrolig Form, ser Socialdemokratiet sig ikke i Stand til at stemme for dette Lovforslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) for hans Tilslutning til Regeringens Bestræbelser for at bevare den nuværende Laanetype for vore faste Laan, og jeg glæder mig ogsaa over, at det ærede Medlem og hans Parti ville stemme for Lovforslaget.

Det ærede Medlem havde Ret i, hvad han udtalte, at Satsen 4,35, som jeg angav i Gaar efter den da sidst foreliggende Børsberetning, der lige var kommen mig i Hænde, ikke er rigtig. Jeg staar her med den efterfølgende Børsberetning, hvor Tallet er rettet fra 4,35 til 4,15. Men det gør, som ogsaa det ærede Medlem bemærkede, ikke nogen Forskel med Hensyn til selve Betydningen af Tallene. Jeg har imidlertid ikke lagt den overvættede store Betydning i disse Tal, som det ærede Medlem vilde gøre det til, jeg har ikke anført dem som Bevis paa den danske Stats usvækkede Kredit, men ganske vist som Bevis paa, at dette Laan er afsluttet paa meget gunstige Vilkaar, og det maa jeg fastholde, at de anførte Tal virkelig ere et Bevis paa. Det var rigtigt, som det ærede Medlem udtalte, at de Vilkaar, hvorpaa de kortvarige engelske Laan opnaas, naturligvis ere afhængige af Rente forholdene i Øjeblikket, og den Rente, som det engelske Finansministerium ved dette sidste Udbud har opnaaet, er meget højere end den sædvanlige Rente paa engelske Skatkammerbeviser. Det ligger naturligvis i den øjeblikkelige Stramning af Dickuntoen.

Det er en Selvfølge, at det ikke har været min Mening at ville benytte disse Tal til et Forsøg paa en Paavisning af, at Danmark sædvanligvis skulde kunne vente gunstigere Vilkaar for sine midlertidige Laan paa det engelske eller franske Marked, end de vedkommende Stat selv kan opnaa. Ordet maa vore Vilkaar naturligvis være mindre gunstige end de, den vedkommende Stat kan opnaa inden sine egne Døre, men det er altsaa heller intet af dette, jeg vilde godtgøre ved mine Tal.

Som ogsaa Ordene i Rigsdagstidende vise, har jeg ikke med dem villet paavise andet, end at det er, naar man tager Pengeforholdene i Øjeblikket i Betragtning, et særlig gunstigt Tilbud, der her gøres den danske Lovgivningsmagt. At det kunde blive saa gunstigt, ligger ganske simpelt deri, at Aftalen er truffen for nogen Tid siden, inden den sidste Stramning af Renten har fundet Sted. En Omstændighed, som altsaa viser, at Finansministeriet har grebet til, medens Tid var.

Det ærede Medlem spurgte mig om, hvorledes jeg vilde faa Veksellaanet af Juli dette Aar fornyet. Jeg kan ikke svare det ærede Medlem derpaa, det er et Spørgsmaal, som ikke lader sig besvare saa lang Tid i Forvejen. Det ærede Medlem vil vide, at jeg her under Finanslovens første Behandling har udtalt mig for at søge at faa et fast Statslaan, hvis det kunde faas paa for os gunstige Vilkaar. Samtidig har jeg sagt, at hvis et saadant ikke lod sig opnaa, vilde jeg foretrække Fornysen af Sommerlaanet. Nu er det ærede Medlem bekymret for, at det skulde blive vanskeligt at faa den fornødne Bemyndigelse, hvis det sidste Tilfælde skulde indtræde. Det tror jeg ikke; denne Sag vil nok gaa i Orden, men hvorledes er det ikke vel muligt at sige. I og for sig er der imidlertid, hvad netop denne Forhandling viser, intet i Vejen for at faa den fornødne Bemyndigelse, nogen Tid forinden selve Fornysen skal finde Sted. Denne Vej kunde man altsaa tænke sig at gaa. I det hele vil dette Forhold neppe volde nogen Vanskelighed.

Rode: Det glæder mig, at den højtærede Finansminister paa den Foranledning, jeg har givet, har villet være med til at berøve sine Udtalelser i Gaar noget af den Betydning, man unægtelig maatte lægge i dem med Hensyn til, hvad han mente at kunne udlede af de engelske Statsvekslers Skæbne. Men naar han nu vil hævde, at man deraf kan slutte, at vi have opnaaet usædvanlig gunstige Vilkaar, vil jeg fastholde, at disse Kurser intet som helst Sammenligningspunkt byde med Hensyn til gunstige eller ikke gunstige Vilkaar, thi det er to ganske forskellige Ting, der er Tale om. Det er de engelske hver Dag varierende Pengeforhold, der indvirke paa det ene, og det andet er et Spørgsmaal om vor Kredit i Udlandet. Naar den højtærede Finansminister desuden siger, at Aftalerne herom ere sluttede for nogen Tid siden, har jeg udtrykkeligt gjort